

Ellen Martin, lantarbetare

Ellen är en 27-årig stadstjej som sedan ett halvår har tagit arbete som lantarbetare på en mindre gård nära stan. Innan det arbetade hon på det röda passet i fabriken.

Bakgrund samt beskrivning av Ellen och de närmaste

Ellen hade en fattig och osäker uppväxt med sin ensamstående mamma och fem yngre syskon. Familjen flyttade ofta när mamman fick arbete eller när hon inte hade arbete och kom efter med hyran. En gång levde de nästan ett år på en bondgård och det var den bästa tiden i Ellens då 11-åriga liv. Därför är det en dröm som går i uppfyllelse när det pga kriget behövs folk till lantbruket, så att även helt oerfarna kan få jobb på gårdar.

Ellens bakgrund har gjort henne klassmedveten, men inte på ett revolutionärt sätt. Hon vill få ett bättre liv än sin försupna mamma och vill verkligen dra sina fem yngre syskon med sig. Därför är hon arbetsam och ordentlig, faktiskt riktigt prätigtig. Hon drömmer om den lyckliga kärnfamiljen med en mamma, en pappa och flera älskade, välmående barn. Själv vet hon inte ens vem som är hennes pappa och hoppas att han var helt annorlunda än de karlar som är hennes syskons fäder. Hon är rädd för sex och vill vänta med det tills hon gifter sig.

Kyrkan har spelat en viktig roll i Ellens liv. De snälla tanter och farbröder som kom hem till familjen när hon var liten har betytt allt för henne. I kyrkan fick hon mat, hela kläder, någon som lyssnade och en kärleksfull gemenskap. Ellen är starkt troende, går i kyrkan varje söndag och är med i kyrkokören. Hon engagerar sig även i kyrkans sociala projekt för att bekämpa fattigdom, superi och skörlevnad. I församlingen träffade hon John, en lovande ung man som var skötsam och omtyckt av alla. De sjöng en bejublad duett i kyrkokören tillsammans och därefter bjöd han ut Ellen på hennes livs första date. Hon kände inget särskilt för John mer än respekt, men han var en bra man och Ellen kände sig mycket smickrad. Hon fick en högre status i församlingen i och med att denna attraktiva man valde henne framför alla bättre bemedlade flickor. Strax därpå kom krigsutbrottet och John var en av de första frivilliga att skriva in sig. Innan han försvann på träning till fallskärmsjägare friade han till Ellen som utan tvekan svarade ja, trots att de knappt kände varandra. Deras korrespondens har sedan dess inte varit särskilt känsloladdad, men Ellen skriver varje vecka för att hålla modet uppe på sin fästman. I början fick hon regelbundna svar, men de blev allt färre. Nu är det över ett år sedan han hade permission och hon har inte fått några brev sedan dess, fast hon har skrivit varje vecka som vanligt.

Det har hänt så mycket det senaste halvåret med det nya livet på gården. Det hårda arbetet och den myckna utevistelsen har gjort henne starkare och självsäkrare än hon någonsin har varit. Dessutom har hon hittat en själsfrände i Bernhard, som är äldste sonen på gården. De sköter allt arbete tillsammans och förstår varandra på ett djupare plan. Han har hela tiden varit uppmärksam och uppmuntrande och hon har lärt sig mer det senaste halvåret än under sitt tidigare vuxna liv. De pratar om allt, förutom det faktum att Ellen är förlovad. Ringen gömde hon i en vacker ask redan när hon packade för flytten till gården. Den var det dyraste hon ägde och fick inte utsättas för smutsigt och hårt arbete. Ganska snart var hon glad över detta eftersom hon fick chansen att vara precis den

hon ville vara på gården, utan att ställas i relation till en man som hon knappt känner eller saknar. Sedan någon månad har hon hemligt börjat önska att fästmannen inte ska komma hem igen. Detta skäms hon fruktansvärt över, särskilt som hon är både patriot och religiös.

Kvällen då lajvet äger rum är första gången hon och Bernhard umgås utanför det dagliga arbetet och gården. Den spirande romansen som hon så länge har njutit av blir helt plötsligt ett minfält. Hennes vänner i kyrkan och sedan fabrikstiden vet ju om att hon är förlovad och de flesta av dem vet inget om Bernhard. Tänk om de märker något eller säger något om hennes fästman inför Bernhard? Eller tänk om Bernhard ser ringen som hon kände sig tvungen att ta på igen nu när hon skulle träffa vännerna från hennes tidigare liv? Hon borde inte ha följt med till dansen, men samtidigt längtade hon verkligen efter att få denna chans att röra vid Bernhard och hon ville ju träffa sina vänner igen. Kanske kunde hon få en chans att förklara för dem?

Romansen med Bernhard är inte uttalad och hon har aldrig behövt ljuga för Bernhard om sin fästman eftersom frågan om en relation mellan dem aldrig har kommit på tal. Hon skäms över sin oärlighet, men är också defensiv, för vad kunde hon ha gjort annat? Det hade verkat förmätet att börja prata om en fästman som hade börjat kännas alltmer avlägsen och hypotetisk och det hade även verkat som om hon verkligen trodde att Bernhard brydde sig om henne, en fattig lantarbetare. När vissheten blev starkare att han outtalat besvarade hennes känslor så kunde hon inte förmå sig att döda denna lycka som var så oväntad och vacker. Särskilt deras sångstunder är mycket starka och gripande, på ett helt annat sätt än det hade varit med fästmannen.

Åsikt om kriget

Ellen är patriot och stolt över att få hjälpa sitt land med den viktiga matproduktionen. Hon har länge tänkt på möjligheten på att ta värvning, men varit för ängslig och känt att hennes syskon har behövt henne för mycket. Nu är yngsta brodern 15 år och kriget har gett fler möjlighet att arbeta. Familjen har det bättre trots att kriget slår hårt mot matförsörjningen. Fattigdom och svält är de vana vid, men känslan av att höra till och att vara viktig för sitt land är ny och fantastisk. Hennes nyvunna självförtroende gör även att hon tror att hon kan göra ännu mer för sitt land. Fast syskonen har haft det bättre än någonsin förr, nu när hon har kunnat skicka hem matpaket från gården varje vecka.

Under kvällen får Ellen det "glädjande" budet av en av krigsveteranerna att hennes fästman lever och är på väg hem för permission. Om Bernhard får veta hur oärlig hon har varit trots hans stora tillit till henne så vet hon inte vad hon ska göra av sig själv. Skulle allt ställas på sin spets så kanske hon tar värvning för att slippa träffa fästmannen igen och för att slippa se Bernhards besvikna blick varje dag.

Ellens mål för kvällen och relationer

- Hon har en flirt med Bernhard Morris (Jacob Ordeberg), vilket hon försöker hålla hemligt.
- Cynthia Barnes (Jennie Borgström) och Ellen blev förtroliga vänner under arbetet på fabriken samt i församlingen. De är båda snälla flickor som har haft lätt att förstå varandra även om de ursprungligen kommer från olika samhällsklasser. Detta med Bernhard är svårt att förklara.
- Bernhards lillebror William Morris har blivit som en lillebror för Ellen. Hon saknar sina egna syskon och gör allt för att ta hand om William. Hon försöker sammanföra William med sin bästa vän Cynthia.

- Under tiden på fabriken blev Ellen vän med Emily Hedge (Malin Grankvist). Hon är en ordentlig sekreterare som Ellen ser upp till.
- Ellen både fascineras av och förfasar sig över Jordan McKenzie's (My Durén) lösaktiga sekreterarkaraktär. De hänger i samma gäng, men Ellen har svårt att förstå hur hon kan vara så sorglös. Kanske kan hon ge råd i Ellens svåra belägenhet?
- Mattias Björkströms karaktär försöker värva Ellen som sångerska i hans och Bernhards nystartade jazzband. Ellen känner sig väldigt osäker på om hon skulle klara av uppdraget och på vad församlingen skulle tycka om saken.
- Ellen är förtjust i dans och vill gärna dansa mycket under kvällen.
- Ellen gör sitt bästa att hålla sig väl med de församlingsmedlemmar som finns på plats. Samtidigt har hon på sista tiden fått svårare att trivas i kyrkan på grund av sitt kärleksdilemma. Ska hon stå fast vid en fästman hon inte älskar, men som både församlingen och moralen förespråkar? Eller ska hon vara ärlig och följa sitt hjärta för att kanske få en chans att leva med Bernhard? Kyrkans sociala och politiska roll känns inte heller lika viktig nu när hon har gemenskapen på gården och får höra Bernhards kloka ord om rättvisa och bättre levnadsvillkor för arbetare.